

Turinys

Trys draugo Stalino planai	6
Pirmasis, pradinis Stalino planas	17
Planas Nr. 2 – tai karo su Vokietija planas	32
Jokių kitų Raudonosios armijos strateginio išskleidimo planų, išskyrus pateiktuosius, kol kas nerasta	40
Patrankos, sviestas, auksas	70
Kiek tai kainavo karo metu?	72
tai daug ar mažai?	72
Pergalės pavasaris. Pamiřtas Stalino nusikaltimas	84
Dvi blokados	158
Berlyno blokada	161
Leningrado blokada	166
O dabar pereikime nuo skaičiavimų prie faktų	177
Maskva ir „miunchenas“	182
Štai ir viskas	183
Ką tai reiškia?	203
„Valdžia mūsų baisi bus ...“	212
Pirmoji versija. Sovietinė – tradicinė	212
Antroji, pertvarkos ir demokratijos meto versija	214
Trečioji versija. Naujausia, suvereni	216
Interviu „Laisvės radijui“	284
Sutrumpinimai	301
Žemėlapių rodyklė	302

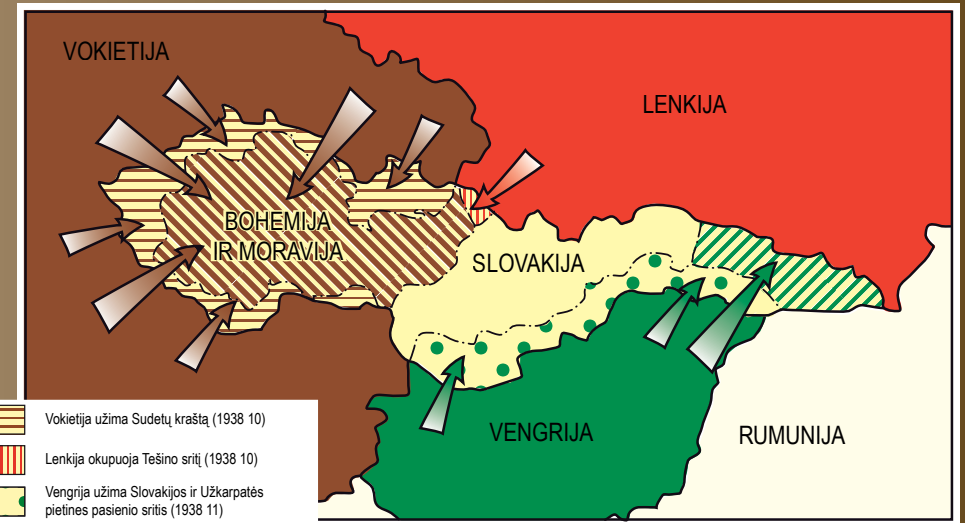

Miunchenas. 1938 m. rugsėjo 30 d.

Nr. 18. Europos valstybių sienų kaita po Pirmojo pasaulinio karo.

Po Pirmojo pasaulinio karo žlugo trys daugianacionalinės imperijos (Austrija-Vengrija, Rusija ir Turkija). Prie šio sąrašo galima priskirti ir Vokietijos imperiją, nors ši valstybė, priešingai pavadinimui, buvo apgyvendinta vienos vokiečių tautos. Didžiulėse tūkstančių kilometrų erdvėse įsigalėjo chaosas, anarchija, visų karas prieš visus. Pamažu šitame verdančiame katile išsikristalizavo naujos naujų valstybių sienos. Viena iš tokių naujų valstybių tapo niekada anksčiau neegzistavusi Čekoslovakija. Be to, iki pasaulinio karo pradžios dvi jos sudėtinės dalys buvo skirtingose valstybėse: Bohemija ir Moravija (Čekija) priklausė pačiai didžiausiai pagal gyventojų skaičių ir labiausiai ekonomiškai išsivysčiusiai Austrijos imperijos daliai, o teritorija, pavadinta Slovakija, priklausė Vengrijos karalystei.

Nr. 19. Čekoslovakijos padalijimas po Muncheno sutarties

Nr. 20. Čekoslovakijos gyventojų tautinė sudėtis iki 1938 m.

Versalio sutarties ir Sen Žermeno taikos konferencijos sprendimais vakariniame ruože Čekoslovakijos siena buvo nubrėžta per prieškarinę Bohemijos ir Vokietijos sieną. Taigi naujos valstybės teritorijoje atsidūrė kompaktiškai apgyvendinti vokiečių (galima sakyti, „austrių“) rajonai. Dar daugiau, vokiečiai šioje naujoje valstybėje tapo

antrąją pagal tautybę didžiausia nacionaline grupe, todėl šią valstybę buvo drąsiai galima pavadinti „Čeko-vokiečių-slovakija“ (ketvirtojo dešimtmečio pradžioje jos gyventojus sudarė 7,4 mln. čekų, 3,3 mln. vokiečių, 2,4 mln. slovakų, 0,6 mln. vengrų, 0,5 mln. Užkarpatės rusinų, 300 tūkst. žydų, 100 tūkst. lenkų).